

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 czerwca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż K. J. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek POL-EXPORT A. M. w okresie od dnia 10 stycznia 2019 roku. W uzasadnieniu wskazano, że organ rentowy w związku z złożeniem roszczenia o wypłatę zasiłku chorobowego dla K. J. przeprowadził postępowanie kontrolne. Zdaniem organu rentowego wyniki przeprowadzonej kontroli dowodzą, iż umowa o pracę i zgłoszenie do ubezpieczeń były czynnościami pozornymi dokonаныmi jedynie celem uzyskania dodatkowego tytułu do ubezpieczeń i skorzystania z wyższych świadczeń w związku z ciążą dla K. J., która posiadała tytuł do ubezpieczeń jako pracownik u innego płatnika składek.

/decyzja – k. 1-8 akt ZUS/

Ubezpieczona K. J. w dniu 8 lipca 2019 roku złożyła odwołanie od powyższej decyzji i wniosła o jej zmianę poprzez uznanie, że ubezpieczona podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek POL-EXPORT A. M. w okresie od dnia 10 stycznia 2019 roku. W uzasadnieniu wskazano, że w uzasadnieniu skarżonej decyzji organ rentowy nie przytoczył żadnych argumentów oraz nie przedstawił żadnych dowodów, na okoliczność, że K. J. nie świadczyła pracy, a pracodawca nie korzystał z jej pracy. Podniosła również, że w chwili zawarcia spornej umowy o pracę nie wiedziała, że jest w ciąży.

/odwołanie - k. 3-6, koperta – k. 10/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 25 lipca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację, jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie - k. 11-12 odwrot/

Na rozprawie w dniu 20 lutego 2020 roku pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

/stanowiska stron 00:03:51, 00:06:36 - płyta CD k. 61/

Na rozprawie w dniu 13 października 2020 roku pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie, płatnik przyłączył się do stanowiska wnioskodawczyni. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowiska stron 00:02:16, 00:03:42, 00:31:25 - płyta CD k. 85/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek A. M. prowadzi od 1 stycznia 2012 roku pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...). Adresem głównego miejsca wykonywania działalności jest Ł., ul. (...) lok. 3, dodatkowym miejscem wykonywania działalności jest Ł., ul. (...) lok. 1. Przedmiotem działalności płatnika składek jest sprzedaż hurtowa mleka, wyrobów mleczarskich, jaj, olejów i tłuszczów jadalnych. Głównym rynkiem zbytu była Wielka Brytania.

/bezsporne, zeznania świadka M. B. 00:57:18 - płyta CD k. 61, 00:06:32 – płyta CD k. 87, zeznania wnioskodawczyni 00:13:16 - płyta CD k. 87 w zw. z 00:11:08, 00:45:35 - płyta CD k. 61, zeznania płatnika 00:25:37 - płyta CD k. 87/

W spornym okresie Płatnik składek dysponował 4 samochodami.

/zeznania świadka M. B. 00:50:15 - płyta CD k. k. 61, 00:06:32 – płyta CD k. 87/

Płatnik składek zatrudniał wg stanu na styczeń 2019 roku 2-3 pracowników w tym M. B. na stanowisku dyrektora w pełnym wymiarze czasu pracy od 2013 roku oraz dwóch pracowników zatrudnionych na stanowisku zaopatrzeniowców – kierowców za minimalnym wynagrodzeniem. Zaopatrzeniowcy zajmują się m.in. przeglądami samochodów firmowych.

/zeznania świadka M. B. 00:50:15, 01:15:14 - płyta CD k. k. 61, 00:06:32 – płyta CD k. 87, zeznania płatnika 00:25:37 - płyta CD k. 87/

A. M. ma 63 lat, pozostaje na emeryturze, pełną swobodę w zarządzaniu swoją firmą pozostawiła M. B..

/zeznania płatnika 00:25:37 - płyta CD k. 87/

Od dnia 19 września 2018 roku płatnik składek ustanowił prokurenta w osobie M. B.. M. B. posiada upoważnienie do zatrudniania pracowników w imieniu płatnika.

/zeznania płatnika 00:25:37 - płyta CD k. 87/

Prokury nie wpisano do (...).

/wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej - k. 14/

M. B. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w D.. Przedmiotem działalności jest produkcja noży rzeźniczych, wykonywanie konstrukcji stalowych i innych narzędzi do przetwórstwa mięsnego. W ramach działalności zatrudnia siostrę K. M. Z. zaś we wcześniejszym okresie zatrudniał matkę K. A. Z..

/bezsporne, zeznania świadka M. B. 00:50:15, 00:57:18 - płyta CD k. 61, 00:06:32 – płyta CD k. 87/

Wnioskodawczyni K. J. posiada wykształcenie wyższe, uzyskała tytuł magistra na kierunku ekonomia w zakresie ekonomiki i organizacji przedsiębiorstw, posiada również certyfikaty: ukończenia szkolenia w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem, ukończenia kursu języka angielskiego na poziomie początkującym (A1 i A2).

/dyplom, certyfikaty – k. 49-58 akt ZUS/

K. J. była zatrudniona w okresie od września 2006 roku do grudnia 2006 roku jako handlowiec, od grudnia 2006 roku do grudnia 2008 roku jako handlowiec, od czerwca 2011 roku do października 2011 roku w Urzędzie Skarbowym jako referent, operator urządzeń przygotowania danych, od lutego 2013 roku do stycznia 2014 roku jako księgowa, od lipca 2013 roku do lutego 2015 roku w (...) Z. B., J. B. (ojciec M. B.) jako specjalista ds. sprzedaży, od sierpnia 2015 roku do listopada 2016 roku jako pracownik biurowy.

/świadectwa pracy – k. 63-74 akt ZUS/

K. J. od dnia 2 grudnia 2016 roku jest zatrudniona w Z. P.H.U (...) w N. (K.) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku specjalista ds. sprzedaży – pracownik biurowy (umowy o pracę) w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracę świadczyła w N. 28A, otrzymywała wynagrodzenie w kwocie ok. 3.600,00 zł brutto miesięcznie. Przedmiotem działalności pracodawcy wnioskodawczyni jest produkcja narzędzi.

/bezsporne, umowy o pracę – k. 59-62 akt ZUS, zeznania wnioskodawczyni 00:13:16 - płyta CD k. 87 , 00:13:16 - płyta CD k. 87 w zw. z 00:11:08 - płyta CD k. 61/

W ramach zatrudnienia w firmie Z. P.H.U (...) wnioskodawczyni zajmowała się wystawianiem faktur VAT. Pracę świadczyła w biurze w godzinach 7.00-15.00.

/zeznania wnioskodawczyni 00:13:16 - płyta CD k. 87 , 00:13:16 - płyta CD k. 87 w zw. z 00:11:08 - płyta CD k. k. 61/

Z dniem 10 stycznia 2019 roku sporządzona została umowa o pracę pomiędzy POL-EXPORT A. M. reprezentowaną przez M. B. a K. J. na czas określony od dnia 10 stycznia 2019 roku do dnia 21 grudnia 2019 roku. Umowa przewidywała zatrudnienie wnioskodawczyni na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży – pracownika biurowego w wymiarze 1/2 etatu, z wynagrodzeniem w wysokości 2.125,00 zł brutto miesięcznie, jako miejsce pracy wskazano: Ł., ul. (...) z możliwością wykonywania pracy zdalnie. Jako czas pracy określono czasokres od poniedziałku do piątku.

/umowa o pracę – k. 15-16 akt ZUS/

Płatnik zgłosił K. J. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od dnia 10 stycznia 2019 roku.

/bezsporne/

Sporządzono dokumentację związaną z zatrudnieniem K. J., w której znajdują się: umowa o pracę, karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy w dniach 10-11 stycznia 2019 roku.

/akta osobowe – k. 15-16, 25 – 28 akt ZUS/

Sporządzono pisemny zakres obowiązków wnioskodawczyni na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży – pracownika biurowego, zgodnie z którym do wnioskodawczyni należały: analiza rynku i monitoring działań w związku z B.; prowadzenie rozmów/transakcji handlowych; przygotowanie materiałów dla pełnomocnika; monitorowanie rynku i działań konkurencji; prowadzenie ewidencji produktów zgodnie z fakturami zakupowymi; kompletowanie i przekazywanie dokumentów; współpraca z pełnomocnikiem firmy; segregowanie dokumentów zakupowych; kontrolowanie obiegu dokumentacji handlowej; przygotowywanie raportów sprzedażowych; przesyłanie faktur zakupowych i sprzedażowych; sporządzenie plików (...); sporządzenie raportów z przebiegu wykonywanej pracy; przyjmowanie zastępstwa na stanowisku wskazanym przez przełożonego w przypadku nieobecności (urlop, choroba, inne przyczyny) innego pracownika; wykonywanie innych zadań zleconych przez przełożonego/właściciela firmy, a niewynikających z niniejszego zakresu czynności; prowadzenie kalendarza biura; nadzorowanie terminów przeglądów oraz ubezpieczeń floty firmy.

Zakres obowiązków został sporządzony i podpisany przez M. B..

/pisemny zakres obowiązków – 17-22 akt ZUS/

Zgodnie z zaświadczeniem lekarskim z dnia 10 listopada 2017 roku K. J. wobec braku przeciwwskazań zdrowotnych była zdolna do wykonywania pracy na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży – pracownika biurowego. Zaświadczenie wydano na podstawie skierowania na badania okresowe wydane przez pracodawcę wnioskodawczyni Z. P.H.U (...) w N. (K.).

/zaświadczenie – k. 23-24 akt ZUS/

W okresie od dnia 12 lutego 2019 roku do dnia 9 marca 2019 roku płatnik składek i wnioskodawczyni prowadzili korespondencję elektroniczną – tj. łącznie sporządzono dwanaście wiadomości (z dnia 12, 14, 20 i 25 lutego 2019 oraz 9 – sobota i 18 marca 2019) w przedmiocie wysokości należnych podatków, przygotowania dokumentów księgowych, zestawienia sprzedaży. Wnioskodawczyni korzystała z prywatnego adresu założonego na portalu „poczta.fm”.

We właściwościach dokumentów w formie elektronicznej wskazano, że ich autorem jest inna niż wnioskodawczyni osoba np. M. B..

/wydruki wiadomości e-mail – k. 75-98 akt ZUS, dokumenty księgowe, zestawienia sprzedaży – płyta CD – k. 49, zeznania wnioskodawczyni 00:13:16 - płyta CD k. 87, 00:13:16 - płyta CD k. 87 w zw. z 00:22:42 - płyta CD k. 61/

Odległość między Ł. a miejscowością K. wynosi około 110 km.

/zeznania świadka M. B. 00:57:18 - płyta CD k. 61, 00:06:32 – płyta CD k. 87/

Uprzednio płatnik składek nie zatrudniał nikogo na stanowisku pracownika biurowego.

/zeznania świadka M. B. 00:50:15, 01:15:14 - płyta CD k. 61, 00:06:32 – płyta CD k. 87, zeznania wnioskodawczynie 00:13:16 - płyta CD k. 87 w zw. z 00:22:42 - płyta CD k. 61/

Ubezpieczona od wielu lat jest pod opieką poradni kardiologicznej z powodu niedomykalności zastawki dwudzielnej, obniżonej tolerancji wysiłku.

/dokumentacja medyczna - k. 7, koperta k. 35, k. 36-38, koperta k. 41, koperta k. 43, koperta k. 46, zeznania wnioskodawczynie 00:13:16 - płyta CD k. 87 w zw. z 00:22:42 - płyta CD k. 61/

W dniu 17 stycznia 2019 roku wnioskodawczynie zgłosiła się do lekarza ginekologa będąc w 8 tygodniu ciąży. Ostatnia miesiączka przypadała na dzień 20 listopada 2018 roku. Wskazano, że cykle są regularne (co 28 dni). Ocena ryzyka ciążowego – podwyższone. Data porodu została wyznaczona na dzień 27 sierpnia 2019 roku.

/kopia karty przebiegu ciąży – k. 8, koperta k. 43/

Wnioskodawczynie stała się niezdolna do pracy od 20 marca 2019 roku i przebywała na zwolnieniu lekarskim do dnia porodu. W dniach 20-22 marca 2019 roku wnioskodawczynie przebywała w szpitalu z powodu poronienia zagrażającego.

/zwolnienia lekarskie – dokumentacja medyczna - k. 7, koperta k. 35, k. 36-38, koperta k. 41, koperta k. 43, koperta k. 46/

Na listach obecności za okres styczeń – marzec 2019 roku wnioskodawczynie wykazała obecność w pracy we wszystkie dni robocze stycznia (za wyjątkiem 31), lutego (za wyjątkiem 1, 11-12 – tu zaznaczono symbolem „ptaszka”) i marca. Obecność potwierdziła własnoręcznym podpisem (za wyjątkiem dni, w których dokonano zaznaczenia symbolem „ptaszka”).

/listy obecności – k. 28-34/

Płatnik składek przelał na rachunek bankowy K. J. kwotę 1.500,63 zł tytułem wynagrodzenia za luty 2019 roku, kwotę 1.500,63 zł tytułem wynagrodzenia za marzec 2019 roku (w tym wynagrodzenie chorobowe), kwotę 1.057,00 zł tytułem wynagrodzenia za kwiecień 2019 roku (wynagrodzenie chorobowe).

Na listach płac za okres luty – kwiecień wskazano, że wynagrodzenie ma zostać wypłacone w gotówce. Wnioskodawczynie nie podpisała list płac. Nie załączono potwierdzenia przelewu za styczeń 2019 roku, na liście płac za ten miesiąc wykazano wynagrodzenie w kwocie 1.113,38 zł netto.

/listy płac za okres styczeń – kwiecień 2019 roku, potwierdzenia transakcji – 35-48 akt ZUS/

Płatnik składek nie zatrudnił nikogo na zastępstwo w trakcie nieobecności wnioskodawczynie. Obowiązki wnioskodawczynie przejął M. B..

/zeznania świadka M. B. 00:57:18 - płyta CD k. k. 61, 00:06:32 – płyta CD k. 87/

Płatnik składek POL-EXPORT z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej w 2018 roku osiągnął przychód w wysokości 11.069.927,53 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły 10.877.007,36 zł, dochód wyniósł 192.920,17 zł.

/oświadczenie płatnika składek – k. 99-100 akt ZUS/

W dniu 17 sierpnia 2019 roku K. J. urodziła dziecko.

/dokumentacja medyczna – koperta k. 43/

Wnioskodawczyni obecnie korzysta z urlopu macierzyńskiego. Nie podjęła starań o przedłużenie umowy o pracę u płatnika składek. Nadal pracuje w firmie (...).

/zeznania świadka M. B. 00:06:32 – płyta CD k. 87, zeznania wnioskodawczyni 00:13:16 - płyta CD k. 87 , 00:13:16 - płyta CD k. 87 w zw. z 00:11:08, 00:22:42, 00:31:00, 00:45:35 - płyta CD k. 61/

Płatnik składek zatrudnił od 8 listopada 2019 roku P. O. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony stanowisku pracownika administracyjno – biurowego w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem 3.000,00 zł netto miesięcznie.

/zgłoszenie ZUS – k. 83, informacja o wysyłce i potwierdzeniu – k. 84, zeznania świadka M. B. 00:57:18 - płyta CD k. 61, 00:06:32 – płyta CD k. 87/

Od początku 2019 roku M. B. jest zatrudniony u płatnika składek w wymiarze 1/2 etatu, obecnie za wynagrodzeniem w kwocie około 2.500,00 zł netto miesięcznie.

/zeznania świadka M. B. 00:57:18, 01:15:14 - płyta CD k. 61, 00:06:32 – płyta CD k. 87/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał przede wszystkim w oparciu o załączone do akt dokumenty w postaci m.in. dokumentacji osobowej wnioskodawczyni K. J. z zatrudnienia w Z. P.H.U (...) w N. (K.) oraz ze spornego okresu zatrudnienia u płatnika składek, dokumentacji medycznej, akt rentowych, przedłożonego przez płatnika składek oświadczeniu o przychodzie za 2018 rok, a także w niewielkim zakresie w oparciu o zeznania świadka M. B., wnioskodawczyni K. J. i płatnika A. M., a mianowicie w zakresie, w jakim zeznawali na okoliczność zakresu działalności firmy płatnika składek, a także w zakresie, w jakim można było na ich podstawie ustalić, że ubezpieczona wykonywała pewne usługi na rzecz działalności płatnika składek, co nie przesądza o pracowniczym charakterze zatrudnienia. Sąd odmówił wiary zeznaniom świadka i wnioskodawczyni, w zakresie, w jakim zeznawali oni o czynnościach, jakie miała wykonywać wnioskodawczyni, mających świadczyć o faktycznym wykonywaniu przez nią spornej umowy o pracę. W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w postępowaniu materiału dowodowego, brak jest podstaw do przyjęcia, iż stosunek pracy na podstawie zawartej umowy faktycznie był realizowany. Przeciwno prawdziwości zeznań świadka i wnioskodawczyni przemawiają, zdaniem Sądu, ustalone okoliczności faktyczne, ponadto zeznania te nie znajdują potwierdzenia w dowodach dokumentarnych. Jednocześnie płatnik składek A. M. w toku zeznań nie była w stanie podać jakichkolwiek informacji dotyczących zatrudnienia wnioskodawczyni z uwagi na fakt udzielenia pełnomocnictwa do wszystkich czynności w tym zatrudniania pracowników M. B.; z tego względu część jej zeznań jest nieprzydatna.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że niewiarygodne są zeznania wnioskodawczyni i świadka dotyczące okoliczności zatrudnienia ubezpieczonej. Płatnik składek przez ponad kilka lat prowadzenia działalności nie zatrudniała żadnego pracownika biurowego. W swoich zeznaniach twierdzili, że płatnik składek potrzebował pracownika do pomocy w zakresie doradztwa związanego z planowanym wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej, w związku z tym, iż posiada kontrahentów w Wielkiej Brytanii. Twierdzili, że wnioskodawczyni miała zajmować się nadzorowaniem zmian, analizą wymogów prawnych, weterynaryjnych związanych z exportem i cieniem artykułów, raportowaniem działań i wymogów. W pisemnym zakresie obowiązków również zawarto tego rodzaju obowiązki wnioskodawczyni. Tymczasem z treści kwestionowanej umowy wynika, iż na jej podstawie płatnik składek powierzył ubezpieczonej stanowisko specjalisty ds. sprzedaży – pracownika biurowego, co koresponduje z treścią przedłożonych w organie rentowym wydruków z poczty elektronicznej, albowiem większość z nich dotyczy bieżącej obsługi księgowej działalności gospodarczej płatnika składek tj. rozliczania faktur VAT, plików J. (jednolity plik kontrolny) czy sporządzania zestawień sprzedaży. Zarówno płatnik składek jak i wnioskodawczyni nie przedłożyli żadnych dokumentów (w formie papierowej czy elektronicznej) potwierdzających udzielanie płatnikowi informacji

przez wnioskodawczynię w zakresie planowanego wystąpienia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej, podkreślali jedynie, że moment wystąpienia został przesunięty w czasie.

Poza tym niewiarygodne jest, bo sprzeczne z doświadczeniem życiowym, ażeby wnioskodawczyni będąc zatrudniona u innego pracodawcy w pełnym wymiarze czasu pracy w mieście oddalonym od siedziby płatnika składek o około 100 km, będąc od wielu lat pod opieką poradni kardiologicznej, spodziewając się dziecka zdecydowała się na podjęcie jeszcze dodatkowego zatrudnienia. Zauważyć należy, że o ile wnioskodawczyni potwierdziła badaniem lekarskim ciążę w dniu 17 stycznia 2019 roku, to jak wynika z dokumentacji lekarskiej ostatnią miesiączkę miała 20 listopada 2018 roku, a jej cykle były regularne (co 28 dni). W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego, w chwili zawarcia kwestionowanej umowy o pracę mogła przypuszczać, że jest w ciąży.

W ocenie Sądu Okręgowego brak jest jakichkolwiek wiarygodnych dowodów potwierdzających wykonywanie w spornym okresie pracy przez ubezpieczoną w ramach stosunku pracy. Odwołująca i płatnik w toku postępowania nie zgłosili praktycznie żadnych dowodów na wykazanie tego, że K. J. faktycznie do pracy przystąpiła i ją świadczyła wykonując obowiązki pracownicze. Przedłożone wydruki z poczty elektronicznej w trakcie postępowania kontrolnego prowadzonego przez organ rentowy w ocenie Sądu nie świadczą o wykonywaniu obowiązków pracowniczych przez skarżącą, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, że zawierały jakiegokolwiek załączniki. Z treści załączonych e-maili nie wynika, aby załączono do nich jakiegokolwiek dokumenty. Natomiast z przedłożonej przez wnioskodawczynię w toku procesu dokumentacji księgowej w formie elektronicznej – na płycie CD wynika, że autorem tych dokumentów (faktur VAT itp.) jest ktoś inny, m.in. M. B.. Sąd pragnie podkreślić, że, skarżąca nie zgłosiła żadnych środków dowodowych, które potwierdziłyby jej twierdzenia o tym, że praca na rzecz płatnika składek była przez ubezpieczoną faktycznie wykonywana, np. nie powołała ani jednego świadka, który widziałby wnioskodawczynię, jak świadczy na rzecz płatnika pracę. Wnioskodawczyni i ubezpieczona nie przedstawili żadnych konkretnych dokumentów, umów, opinii, raportów w bieżących istotnych sprawach płatnika wskazujących na zależność pomiędzy zatrudnieniem ubezpieczonej, a rzeczywistym świadczeniem pracy przez K. J. na powierzonym jej stanowisku pracy. Praktycznie jedynymi dokumentami, jakimi legitymuje się płatnik składek ze spornego okresu zatrudnienia K. J. są akta pracownicze, które również nie są kompletne, brak jest w nich bowiem chociażby zwolnień lekarskich lub podania o urlop macierzyński. Na listach płac natomiast mimo wskazania, że wynagrodzenie za pracę będzie wypłacane wnioskodawczyni w gotówce, brak pokwitowania przez wnioskodawczynię. O ile załączono potwierdzenia przelewów wynagrodzenia za pracę wnioskodawczyni za okres luty – kwiecień 2019 roku, brak jest potwierdzenia przelewu za styczeń 2019 roku. W ocenie Sądu dokumentacja zatrudnienia wnioskodawczyni jest przejawem jedynie formalnego zadośćuczynienia obowiązkowi wnioskodawcy jako pracodawcy, natomiast nie przesądza o tym, że praca była przez skarżącą faktycznie wykonywana.

Brak również jakichkolwiek dowodów na to, że skarżąca świadczyła pracę na rzecz płatnika pracę w wymiarze czasu pracy określonym w umowie o pracę. Podkreślić także należy, że przedstawiona korespondencja z poczty elektronicznej wskazuje na niezgodności z przedłożonymi listami obecności pod względem dni świadczenia pracy. Przykładowo z załączonych list obecności wynika, że w dniach 12 lutego 2019 roku (na liście widnieje symbol „ptaszka”, brak podpisu ubezpieczonej) i 9 marca 2019 roku (sobota) ubezpieczona nie świadczyła pracy na rzecz płatnika składek, natomiast w dniach tych sporządzone zostały wiadomości mailowe. Powyższe wskazuje na to, iż przedłożone listy obecności zostały wytworzone w celu uwiarygodnienia i uwierzytelnienia pozorowanego stosunku pracy.

W ocenie Sądu wnioskodawczyni nie dysponowała również żadnymi narzędziami niezbędnymi do pracy na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży – pracownika biurowego. Z zeznań płatnika składek i wnioskodawczyni, ani z pozostałego materiału dowodowego nie wynika, aby wnioskodawczyni otrzymała chociażby tak podstawowe narzędzie pracy pracownika biurowego jak komputer, czy dostęp do informacji prawnej, K. J. korzystała z adresu swojej prywatnej poczty elektronicznej. Nie udowodniono także, aby wnioskodawczyni otrzymała dostęp do programu księgowego. Powyższe zdaniem Sądu przemawia za przyjęciem, że, jeżeli wnioskodawczyni faktycznie wykonywała jakieś czynności na rzecz płatnika składek, co jednak nie wynika w żaden sposób z zgromadzonego materiału dowodowego, to czynności te nie były świadczone w ramach stosunku pracy.

Płatnik składek na czas nieobecności wnioskodawczyni nie zawarł z inną osobą umowy o pracę na stanowisku pracownika biurowego, obowiązki te przejął zatrudniony na stanowisku dyrektora M. B.. Płatnik składek dopiero z dniem 8 listopada 2019 roku zatrudnił na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika administracyjno – biurowego pracownika co jest jednak związane z ograniczeniem od 2019 roku czasu pracy zatrudnionego na stanowisku dyrektora M. B. do wymiaru 1/2 etatu.

Wreszcie przede wszystkim zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza, aby płatnik składek kierował pracą wnioskodawczyni, w szczególności, aby wskazywał na konkretne bieżące zadania do realizacji związane z powierzonym stanowiskiem specjalisty ds. sprzedaży – pracownika biurowego. Jest to istotne, jeżeli uwzględni się, że zatrudnienie pracownicze opiera się na staranności, a nie rezultacie. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika także, aby wnioskodawczyni była rozliczana z wyników swojej pracy, ani też aby wykonywała ona obowiązki w określonym czasie, pomimo iż w spornej umowie o pracę określono wymiar pół etatu. Z zeznań wnioskodawczyni wynika bowiem, że nie miała wyznaczonych godzin pracy, głównie pracowała w weekendy (przy tym co innego wynika z przedłożonych list obecności), około 6-7 godzin tygodniowo. Co istotne bezspornym jest, że wnioskodawczyni nigdy nie poznała płatnika składek, kwestionowana umowa o pracę została z nią podpisana przez M. B., który nie był zainteresowany kontrolowaniem czasu w jakim wnioskodawczyni miała świadczyć pracę, co więcej z jego zeznań w charakterze świadka wynika, że nie był nawet zainteresowany efektami pracy, które rzekomo mu wnioskodawczyni przekazywała na nośniku elektronicznym (pen drive) – stwierdził „że coś mu dawała, ale tego nie czytał”. Nadto z zeznań wnioskodawczyni wynika, że pracę miała świadczyć w domu zdalnie, nigdy nie pojawiła się w dodatkowym miejscu wykonywania działalności płatnika składek, wskazanym w umowie o pracę jako główne miejsce świadczenia pracy (obok alternatywnej pracy zdalnej).

Reasumując z zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby pomiędzy stronami spornej umowy o pracę w ogóle doszło do nawiązania stosunku pracy, brak jest bowiem na to jakichkolwiek dowodów. Ustalone okoliczności przemawiają natomiast za przyjęciem, że strony kwestionowanej umowy o pracę zawierając ją, miały inny cel niż jej wykonywanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art.12 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 300), pracownicy, to jest osoby fizyczne pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 645) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

W myśl art. 4 w ust 1 ustawy zasiłkowej ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Według zaś art. ust. 3 pkt 3 przywołanego przepisu od pierwszego dnia ubezpieczenia chorobowego prawo do zasiłku chorobowego przysługuje ubezpieczonym obowiązkowo, którzy mają wcześniejszy co najmniej 10-letni okres obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego;

O uznaniu stosunku łączącego strony za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Według art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku kodeks pracy (tekst jednolity Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zm.), przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na

rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 r. III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 r. o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

W niniejszej sprawie płatnik składek w dniu 10 stycznia 2019 roku zawarł umowę o pracę z K. J., która z formalnego punktu widzenia stanowiła stosowną podstawę do zastosowania w/w regulacji ustawy zasiłkowej. Ważność tej umowy została jednak – słusznie – zakwestionowana przez organ rentowy. W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przedmiotowa umowa była czynnością pozorną, mającą na celu obejście przepisów prawa i uzyskanie dodatkowego tytułu do świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Należy podkreślić, iż Sąd Okręgowy podziela stanowisko organu rentowego, w zakresie badanej umowy o pracę zawartej pomiędzy płatnikiem a wnioskodawczynią, że miała ona głównie na celu ominięcie przepisów prawa i uzyskanie dodatkowego tytułu do świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Zdaniem Sądu odwołujący nie wykazał, że ubezpieczona faktycznie wykonywała czynności w ramach nawiązanego stosunku pracy.

Zgromadzone dowody w sposób jednoznaczny pozwalają ustalić, że decyzję o podpisaniu umowy podjęto z pełną wiedzą, iż wnioskodawczyni jest w ciąży, o czym świadczą zapisy w karcie ciąży.

W ocenie Sądu poczynione w sprawie ustalenia uzasadniają twierdzenie, iż zakwestionowana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych umowa o pracę pomiędzy wnioskodawczynią a płatnikiem została zawarta dla pozorów, to jest bez zamiaru realizacji obowiązków z niej wynikających na czas określony, a jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Umowa taka z mocy art. 83 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. jest nieważna.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują, łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozorów, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi

a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z dnia 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, opubl. OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

Podleganie pracowniczym ubezpieczeniom społecznym jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, na co Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę,

iż nie skutkuje w sferze prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego taka umowa o pracę, która nie wiąże się z wykonywaniem tej umowy, a zgłoszenie do ubezpieczenia następuje tylko pod pozorem istnienia tytułu ubezpieczenia w postaci zatrudnienia. Chodzi tu zatem o "fikcyjne" zawarcie umowy, gdzie następuje zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego jako pracownika osoby, która w rzeczywistości pracy nie świadczyła /por. wyrok Sądu Najwyższego z 16 marca 1999 r. II UKN 512/98, opubl: OSNAPiUS rok 2000, Nr. 9, poz. 36; wyrok Sądu Najwyższego z 28 lutego 2001 r. II UKN 244/00, opubl: OSNAPiUS rok 2002, Nr. 20, poz. 496; wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996 r. II UKN 32/96, opubl: OSNAPiUS rok 1997, Nr. 15, poz. 275; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; wyrok Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2005 r. II UK 141/04, opubl: OSNAPiUS rok 2005, Nr. 15, poz. 235, str. 712/.

Tytułem do ubezpieczenia, z którym przepisy prawa ubezpieczeń społecznych łączą podleganie ubezpieczeniu i prawo do świadczeń, miało być w przedmiotowej sprawie zatrudnienie, jako wykonywanie pracy w ramach stosunku pracy. Nie jest istotne przy tym, czy strony miały realny zamiar zobowiązania się – przez pracownika do wykonywania pracy a przez pracodawcę do przyjmowania tego świadczenia i wypłacania wynagrodzenia, lecz to czy zamiar taki został w rzeczywistości zrealizowany.

Pozorność wyraża się w braku zamiaru wywołania skutków prawnych i jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich. Istotne znaczenie ma niezgodność między aktem woli a jego uzewnętrznieniem. Założeniem unormowania jest zgoda drugiej osoby na złożenie oświadczenia woli dla pozorów.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych należy stwierdzić, że mamy do czynienia z pozornością oświadczeń woli w zawarciu umowy o pracę przez płatnika i wnioskodawczynią. Celem działania stron, nie było bowiem świadczenie pracy w ramach stosunku pracy i uzyskiwanie z tego tytułu wynagrodzenia, a jedynie osiągnięcie innych korzyści, które prawo wiąże z istnieniem stosunku pracy, jak na przykład uzyskanie ochrony ubezpieczeniowej.

Głównym celem zawarcia umowy o pracę winno być nawiązanie stosunku pracy, a jedynie rezultatem i pośrednim celem zatrudnienia jest uzyskanie wskazanych korzyści. Podkreślić przy tym należy, że zarówno przepisy prawa pracy, prawa ubezpieczeń społecznych, jak i przepisy ustrojowe pozwalają kształtować elementy stosunku pracy zgodnie z wolą stron.

Zdaniem Sądu, nie ulega wątpliwości, że umowa o pracę sporządzona przez strony miała charakter fikcyjny. Postępowanie dowodowe wykazało, iż ubezpieczona zainteresowana objęciem jej dodatkowym tytułem do ubezpieczenia społecznego, nie wykonywała de facto czynności w ramach umowy o pracę, albowiem ani wnioskodawczyni ani płatnik składek nie przedstawili w toku postępowania żadnych wiarygodnych dokumentów dotyczących swoich bieżących spraw sporządzonych przez K. J., nie ma dowodów na to, że wnioskodawczyni sporządziła jakiegokolwiek raporty czy dokumenty - jako specjalista ds. sprzedaży – pracownik biurowy zatrudniony na podstawie badanej umowy o pracę, nie powołano też ani jednego świadka (poza M. B.), który potwierdziłby, że wnioskodawczyni faktycznie wykonywała jako pracownik umowę o pracę. Natomiast płatnik miał zdaniem Sądu pełną świadomość, że umowa nie będzie go obowiązywać, a ewentualne zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne będą krótkotrwałe. Poza tym przed zatrudnieniem ubezpieczonej, ani w okresie jej niezdolności, jak również obecnie płatnik nie zatrudniał żadnego innego specjalisty ds. sprzedaży – pracownika biurowego (obecnie zatrudniono pracownika jednakże z uwagi na ograniczenie czasu pracy M. B.), co podważa tezę o rzeczywistej potrzebie zatrudnienia pracy na takim stanowisku i jest jak najbardziej zrozumiałe, gdyż ustalony stan faktyczny świadczy o tym, iż nie było takiej potrzeby.

Sąd Okręgowy oceniając wniesione odwołanie zważył w szczególności, że z ustaleń faktycznych wynika, iż zaoferowane wnioskodawczyni stanowisko pracy w ramach zawartej umowy było etatem utworzonym specjalnie na potrzeby usankcjonowania podpisanej umowy o pracę. Ubezpieczona mimo, że miała sporządzony pisemny zakres obowiązków, jedynie w niewielkim zakresie mogłyby go potwierdzić złożone wydruki z korespondencji elektronicznej, jako adekwatne do tego, na czym miała polegać jej praca. Wnioskodawczyni zresztą sama w toku zeznań przyznała, że

„być może w odwołaniu od decyzji ZUS wskazała za dużo czynności, sugerując się pisemnym zakresem obowiązków”. W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu wnioskodawczynie w toku postępowania sądowego nie wykazała, żeby faktycznie wykonywała pracę w ramach zawartej umowy. Wnioskodawczynie jako pracownik, a zainteresowana jako pracodawca w żaden sposób nie wykazali jakiegokolwiek rezultatu pracy ubezpieczonej w spornym okresie na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży – pracownika biurowego.

Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostaje też fakt, iż wnioskodawczynie w tym samym czasie była zatrudniona u innego płatnika składek w pełnym wymiarze czasu pracy. W ocenie Sądu możliwość wykonywania pracy zawodowej w tak dużym wymiarze i to przez osobę, która spodziewa się dziecka, jest co najmniej dyskusyjna.

Co najistotniejsze, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza, aby płatnik składek kierował pracą wnioskodawczynie, w szczególności, aby wskazywał na konkretne bieżące zadania do realizacji związane z powierzonym stanowiskiem specjalisty ds. sprzedaży – pracownika biurowego. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika także, aby wnioskodawczynie była rozliczana z wyników swojej pracy, ani też aby wykonywała ona obowiązki w określonym czasie, pomimo iż w spornej umowie o pracę określono wymiar pół etatu. Z zeznań wnioskodawczynie wynika bowiem, że nie miała wyznaczonych godzin pracy, głównie pracowała w weekendy, około 6-7 godzin tygodniowo; pracę świadczyć miała zdalnie. Wnioskodawczynie nigdy nie poznała płatnika składek, kwestionowana umowa o pracę została z nią podpisana przez M. B., który nie kierował pracą wnioskodawczynie w reżimie stosunku pracy.

W ocenie Sądu powyższe rozważania świadczą o tym, że nie było wolą stron zawieranie umowy o pracę. A zatem nie było zamiarem stron świadczenie pracy w ramach zawartej umowy o pracę, a jedynie możliwość uzyskania dodatkowego tytułu dającego wnioskodawczynie prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Trudno w tym stanie faktycznym uznać, że nie mamy do czynienia z pozornością zawartej umowy o pracę. Niewątpliwie również, w ocenie Sądu, zamiarem stron było jedynie umożliwienie K. J. skorzystania z wyższych świadczeń z zakresu ubezpieczeń społecznych, a nie świadczenie pracy w ramach zawartej umowy. Zawarta umowa o pracę stanowić miała narzędzie do realizacji tego celu. Fikcyjne, czyli tylko pozorne zawarcie umowy o pracę, nie mogło stanowić podstawy do objęcia wnioskodawczynie obowiązkowymi ubezpieczeniami pracowniczymi.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy należy stwierdzić, że umowa o pracę pomiędzy płatnikiem a wnioskodawczynią została zawarta dla pozorów, gdyż stwierdzono, że strony zawierając ją miały zamiar wywołania innych skutków prawnych niż te, które wynikają z umowy o pracę oraz jednocześnie próbowały przez jej zawarcie wprowadzić w błąd osoby trzecie, co do dokonanej czynności.

Nawet jeżeliby uznać, iż strony chociaż częściowo wykonywały zawartą pomiędzy sobą umowę o pracę, co w ocenie Sądu w żaden sposób nie wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, należałoby uznać, iż miała ona głównie na celu ominięcie przepisów prawa i uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego i z tego powodu nie może wywoływać skutków prawnych (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

Czynność prawna mająca na celu obejście przepisów ustawy polega na takim ukształtowaniu jej treści, które z punktu widzenia formalnego nie sprzeciwia się ustawie, ale w rzeczywistości zmierza do zrealizowania celu, którego osiągnięcie jest przez nią zakazane. W odniesieniu do umowy o pracę o obejściu prawa mówić można w sytuacji, gdy strony działając w zamiarze nawiązania stosunku pracy określają wzajemne prawa i obowiązki w sposób zgodny z prawem i zasadami współżycia społecznego, jednak celem ich działania nie jest uzyskanie świadczeń w postaci pracy i wynagrodzenia, a jedynie osiągnięcie innych korzyści, które prawo wiąże z istnieniem stosunku pracy np. uzyskanie stażu emerytalnego, czy ochrony ubezpieczeniowej na wypadek choroby czy wypadku. Należy bowiem podkreślić, iż intencją ustawodawcy jest, aby cel zawarcia umowy o pracę stanowiło nawiązanie stosunku pracy, a jedynie rezultatem i pośrednim celem zatrudnienia było uzyskanie wskazanych korzyści.

Tymczasem przy założeniu, że strony zawarły umowę o pracę należałoby uznać, iż w rozpoznawanej sprawie cele te uległy odwróceniu. Stronom chodziło bowiem o uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego i temu celowi podporządkowały konstruowanie określonej sytuacji prawnej – umowa o pracę stanowić miała przede wszystkim narzędzie do realizacji tego celu.

Podkreślić przy tym trzeba, że zarówno przepisy prawa pracy, prawa ubezpieczeń społecznych, jak i przepisy ustrojowe pozwalają tak kształtować elementy stosunku pracy, jaka jest wola stron. Jednakże przestaje powyższa kwestia być tylko sprawą stron nawiązujących stosunek pracy, gdy po nieuregulowaniu składek przerzuca się ciężar wypłaty świadczeń na fundusz dysponujący publicznymi pieniędzmi, którymi zarządza Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

W ocenie Sądu Okręgowego przedstawione okoliczności przemawiają za uznaniem, że wnioskodawczyni, ze względu na spodziewaną niezdolność do pracy i związane z tym prawo do świadczeń, była zainteresowana objęciem jej dodatkowym tytułem ubezpieczeń społecznych. Strony umowy musiały mieć świadomość tego, że umowa nie będzie ich obowiązywać, a ich ewentualne zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne będą krótkotrwałe. W uznaniu Sądu nawiązanie stosunku pracy, którego elementami są zobowiązanie się pracownika do wykonywania pracy i zobowiązanie pracodawcy do wypłacania wynagrodzenia, nie było rzeczywistym celem stron. Stronom chodziło o uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu ciąży i porodu i temu celowi podporządkowały skonstruowanie określonej sytuacji prawnej, a umowa o pracę stanowić miała przede wszystkim narzędzie do realizacji tego celu. Fikcyjne, czyli tylko pozorne zawarcie umowy o pracę nie mogło stanowić podstawy do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami pracowników.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 6 k.c. to na wnioskodawcy spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Oparcie polskiej procedury cywilnej na zasadzie kontradiktoryjności jedynie w wyjątkowych przypadkach dozwala Sądowi na podjęcie czynności mających na celu pobudzenie inicjatywy stron, a zasadą w tym zakresie jest samodzielne dążenie uczestników postępowania do wykazania prawdziwości podnoszonych twierdzeń. Jeżeli twierdzenie istotne dla rozstrzygnięcia nie zostanie udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu. Zatem strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków niedopełnienia swoich obowiązków w tym zakresie. Sąd Okręgowy uznał również, zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku, iż nie jest zarówno zobowiązany, jak i uprawniony do przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (patrz wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Wnioskodawczyni nie wykazała żadnej aktywności dowodowej, ażeby wykazać, że w badanym okresie ubezpieczona rzeczywiście świadczyła pracę na jego rzecz na podstawie kwestionowanej umowy o pracę.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle poczynionych ustaleń faktycznych, wątpliwości organu rentowego, co do rzeczywistego celu i zamiaru stron nawiązujących ten stosunek prawny były uzasadnione, a zatem zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odpowiada prawu.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Uwzględniając wniosek pełnomocnika organu rentowego w przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w pkt 2 sentencji wyroku. Sąd Okręgowy zasądził od K. J. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 180,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 9 ust. 2 w zw. z § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

K.W.